ДУМІНІКЪ 26 МАІ 1835. № 41 DIMANCHE LE 26 MAI / 7 JUIN 1835

АЛБИНА РОМѪНЕСКЪ

ABEILLE MOLDAVE

ГАЗЕТЪ ПОЛІТІКЪ ШІ ЛІТЕРАЛЪ. GAZETTE POLITIQUE ET LITTÉRAIRE

ЕШІЙ.

Пре Ꙟнълцатȣл Домн ші М. С. Доамна, аȣ плекат ері дімінѣцъ ка съ петрѣкъ кътева ѕіле пе ла Фламѫнѕї, Міхаілені ші Ботошені.

Ꙟнтре попорȣл Молдован ȣрмѣзъ а съ серба о ѕі хъръзітъ адȣчерії амінте ачелор ръпосаці, ші нȣмітъ „ Сѫмбъта Мошілор. Ꙟн ѕіȣа ачѣста евлавіа фіаскъ, пріетеніа ші кȣноштінца адȣк а лор трібȣт (дъждіе) меморії челор ръпосаці, пе карії прецȣеск пентрȣ легътȣріле де фамиліе сѣȣ пентрȣ фачеріле де біне кътрѫ оменірѣ. Ꙟндаторіріле кътрѫ ачестіа сѫнт дін челе маї сфінте. Ії аȣ лъсат лȣмѣ ꙟнкрезіндȣсъ ꙟн а ноастръ драгосте ші ꙟ бȣна крединцъ, фъръ асеміне ꙟнкредіре, мінȣтȣл ръпосърії ар фі ꙟнтре рȣде мȣлт маї амар, ші нічї къ сар ꙟнфіінца вре о дъніре евлавіоасъ, дѣкъ мȣріторюл ар пȣтѣ авѣ ꙟндоіалъ деспре неꙟмпліні рѣ скопосȣлȣї сѣȣ.

Зоріле де ері аȣ афлат пе цънтерімѣ бісерічілор о мȣлціме де ачеле сімціtoаре фіінцї, каріле дȣпъ Сф: Літȣргіе, аȣ апрінс пе мормѫнтȣрі, ȣнде съ містȣеск ръмъшіціле обіектȣрілор скȣмпе лȣмънърі дрепт семн а вієї адȣчері амінте, каре арде ꙟн але лор інімі, ші пе кѫнд лакрімілe рѫȣра пе пієтріле сȣб каре зак, рȣгіле съ ꙟнълца кътръ черю кȣ тъмѫя, каре фȣмега пе мормѫнтȣрі. Дȣпъ ачаста саȣ възȣт тінері ші фете, пън ла амѣзъ-ѕі, ꙟнкȣчеріе петрекѫнд дрȣмȣріле кȣ васе, ȣлчоаре ші панере ꙟнкȣнȣнате де флорі, хъръзінд трекъторілор гȣстърі ші бъȣтȣрі, ші ꙟндемнѫндȣі „ а чінсті пе ръпосації, ка прін ачаста съ се ꙟнтърѣскъ ꙟнкредірѣ віецȣіторілор ꙟ віртȣтѣ ші крединца ȣрмашілор ! “

ІСПАНІА.

Ноъ транспортȣрі де бані ші де амȣніції аȣ плекат де ла Баюна пентрȣ арміа лȣї Валдес. Ꙟ 28 саȣ експедȣіт де ла Алюдес ла Елісондо ȣн конвої де 700,000 франчї. Ꙟ Манша ші ꙟн Андалȣзіа аȣ ȣрмат тȣлбȣрърі, Аранюез саȣ кȣпрінс де 400 інфантеріе ші 200 кълъреці Карлістї.

Новіталіле де ла Каталоніа асеміне сѫнт фаворісітоаре пентрȣ інтересȣл лȣї Дон Карлос, каріле адȣнъ аколо пе тоатъ ѕіȣа партізані. Карлістії ȣрмѣзъ а стръбате кѫмпііле Галіції; остенінд трȣпеле трімесе асȣпра лор. Асеміне Валанса есте фоарте тȣлбȣратъ. О партідъ ексалтатъ (револȣціонаръ) домнѣзъ ꙟн ачѣ політіе, ȣн-

JASSY·

LL. AA. SS. le Prince et la Princesse sont parties hier matin pour faire une tournée de quelques jours par Flamounze à Mihaileny et Botouchany.

Il existe parmi le peuple Moldave une fête consacrée au souvenir des trépassés, appelée dans la langue du pays: Sembeta Mochilor, le Samedi des ayeux. Dans cette journée la piété filiale, l'amitié et la reconnaissance portent leurs tributs à la mémoire des défunts, les uns chers par les liens du sang, d'autres par les bienfaits répandus sur l'humanité. Les devoirs envers les défunts sont des plus sacrés. Ils quittèrent ce monde en se confiant à notre affection et notre foi, sans cette confiance le moment du trépas serait bien plus amer entre les parens, et il n'existerait aucune fondation pieuse si le mourant pouvait douter du non accomplissement de ses voeux.

L'aube du jour d'hier a trouvé sur les cimetières des églises une foule de ces êtres sensibles qui, après la Sainte messe, allumèrent sur les tombeaux, où reposent les dépouilles mortelles des objets de leur affection, des cierges comme symboles du souvenir qui brille dans leurs coeurs, et tandis que les larmes arrosaient les pierres sepulcrâles, les prières pour le salut de l'âme des ayeux, s'élevaient au ciel avec l'encens qui brûlait sur leurs tombeaux. Après cet acte de dévotion on voyait jusqu'à midi des jeunes gens des deux sexes parcourir les chemins, portant avec recueillement des vases, des pots et des paniers couronnés de fleurs, offrant aux passans des vivres et des restaurans en les exhortant à honorer les défunts pour fortifier la confiance des vivans dans les vertus et la foi de la postérité! „

ESPAGNE

Des nouveaux convois d'argent de munition sont partis de Bayonne pour l'armée de Valdès. Le 28, on a expédié des Aludes à Elisondo un convoi de 700,000 fr.— Des soulèvemens ont eu lieu dans la Manche et l'Andalousie. Aranjuez a été occupé par 400 hommes d'infanterie carliste et 200 chevaux. Les nouvelles de Catalogne sont également favorables à la cause de don Carlos qui y recrute chaque jour de nouveaux partisans. — Les carlistes continuent à battre les campagnes en Galice; il y épuisent de fatigue les troupes envoyées contre eux. — Valence est toujours fort agité; le parti exalté domine dans la ville, où l'autorité est ouvertement méconnue,

де гȣвернȣл нȣ сѫ багѫ ꙟ сама ші чете де Гверілас петрек локȣріле де пін прецȣр. Кѫтева банде аȣ ловіт четѫцȣіа де Канат, ші Карлістії сѫнт аша де сȣмецї ꙟкѫт ацюнг пѫн ла порціле капіталії, кȣпрінѕѫнд ȣн палат а Крѫесії депѫртат доѫ чѣсȣрї де Мадрід.

Газетіле пȣбликѫ ȣрмѫтоаре прокламаціе, пе каре Зȣмалакарегі аȣ адресȣіт кѫтрѫ трȣпеле сале, ꙟн аюнȣл бѫтѫлії чії ꙟтѫї де ла Амескос:

„ Бравілор осташі, карії лȣптац сȣб а мѣ командъ, нȣ ка алте орї рѫсȣнѫ астѫѕі ꙟтре вої кȣвѫнтȣл генералȣлȣї востру, спре а дішепта ꙟн а ле воастре генероасе інімї, кȣражȣл де а мȣрі пентрȣ ачѣ маї сфѫнтѫ дрептате. Кѫмпȣріле Наварії ші а провінціілор Баске, ꙟн атѫте рѫндȣрї ꙟнрȣрате де ал вострȣ нобіл сѫнџе, ꙟндестȣл де таре вестеск а воастрѫ лаȣдѫ, ꙟкѫт де пріcoc есте а маї ꙟноі ꙟндемнарѣ спре ноѫ ветежіе, кредінцѫ, спре чінстіре ші пѫстрарѣ дрітȣрілор челор сфінте а преюбітȣлȣї нострȣ МонарХ.

„ Феріче де ної юбіцілор меї соцї де арме! Дȣмнезеȣл бѫтѫліілор прівігѣѕѫ асȣпра ноастрѫ. Ніч одініоаре ніч ȣн Хар нȣ саȣ вѫзȣт ꙟ кіп маї стрѫлȣчіт де кѫт ꙟѕіȣа ачѣста! Слабі че ерам, Дȣмнезеȣ нѣȣ ꙟмпȣтеріт; Дін фрікош че ам фост, нѣм ꙟнчінс кȣ кȣраж ші ветежіе. Сінгȣратіче стрігѫте, че рѫсȣна пе а локȣрї, ел ка ꙟнтро легѫтȣрѫ лѣȣ ꙟмпреȣнат ші аȣ фѫкȣт ȣн глас пȣтернік ші ꙟмфрікошат. Дар дѣкѫ апѫрѫтоарѣ са мѫнѫ нѣȣ кѫлѫȣѕіт дін бірȣінцѫ ꙟн бірȣінцѫ, ел аȣ ꙟнтребȣінцат арміле ноастре спре а сȣрȣпа мѫндріа лȣї Сарфіелд, а фȣгарюлȣї Кесада, а лȣї Роділ ꙟнкȣнȣнат кȣ ȣшоаре дафіні кȣлесе ꙟ Портȣгаліа; дар тот одатѫ Дȣмнезеȣ аȣ воіт сѫ съ не чарче, ел аȣ воіт ка ȣн семн ведерат сѫ ꙟмфъцошеѕъ Европії чеї міратоаре, кѫ апѫрѫторії легітіміталеї (кліріномії чеї дрепте) ера вредниччі де бірȣіца чеї гѫтѣ. Дрепт ачеа ел аȣ рѫдікат асȣпрѫне пе Міна!.... Нȣмаї сігȣр Міна ар фі пȣтȣт съ пȣе ꙟ кȣмпѫнѫ а ноастрѫ бірȣінцѫ, ел каріле пре лѫнгѫ неободѣла ші талентȣл мілітар авѣ ші о репȣтаціе (нȣме) колосалѫ (ȣріеш) ші ꙟн а карȣіа віне кȣрџѣ сѫнџе Наварез.

Дар кȣ тоате ачесте ел аȣ кѫѕȣт! де доріт есте кѫ а лȣї кадере сѫ рѫдіче орбірѣ дін окії неміндошілор, сѫ дȣкѫ пре ії де пе кѫрарѣ рѫтѫчірії, ші съї ꙟнвеце пе тоцї кѫ бравȣра ші мѫрірѣ осташѣскъ сѫнт непȣтінчоасѫ де а кѫшіка тріамв некȣвіошілор, ші кѫ требȣе сѫ сѫ плече ꙟнаінтѣ дрептѫції ші воінції Домнȣлȣї.

„ Солдацілор, де астіѕ ꙟнаінте бірȣінца есте а ноастрѫ! Ної пȣтем ȣра зоріле ȣнеї Домнії карѣ пе тот дѣȣна ва сѫ сігȣріпсѣскъ патріі ноастре чії неноровіте, пачѣ карѣ де атѫта време о дореще. Атȣнче ꙟнсȣфлецiцї де мѫндріе, кѫ прін ної саȣ фѫкȣт Іспаніа фрȣмоасѫ ші феріцітѫ, дѫндȣї де Краї пе ачел маї бȣн ші маї ꙟцѫлепт дінтре Домніторії, атȣнчѣ вом пȣтѣ депȣне арміле ноастре, ші ꙟн сінȣл фаміліілор фіиешкаріле дінтре ної ва пȣтѣ аȣѕі ѕікѫндȣіса кȣ бȣкȣріе

et des guerillas carlistes parcourent les campagnes. Plusieurs bandes ont attaqué le fort de Canat. Les carlistes poussent l'audace jusqu'à arriver aux portes de la capitale. Ils sont entrés dans une maison de plaisance de la Reine à deux lieues de Madrid.

Une feuille publie la proclamation suivante adressée par Zumalacarreguy à ses troupes, la veille de la première affaire dans les Amescoas:

» Braves soldats qui combattez sous mes ordres, ce n'est plus, comme autrefois, pour réveiller dans vos coeurs généreux le courage de mourir pour la plus sainte des causes que la voix de votre général se fait entendre parmi vous. Les champs de la Navarre et des provinces basques, si souvent arrosés de votre noble sang, proclament assez haut votre gloire pour qu'il soit inutile de faire un nouvel appel à votre bravoure, à votre fidèle adhésion aux droits imprescriptibles de notre monarque bien aimé.

» Félicitons-nous, mes chers compagnons d'armes! Le dieu des batailles veilles sur nous. Jamais faveur s'est-elle manifestée d'une manière plus éclatante que dans ce jour! De faibles que nous étions, il nous a rendus forts; de timides, braves et courageux. Des cris isolés étaient poussés de loin en loin, il a réuni comme en un faisceau ces cris impuissans, et en a formé une voix immense, imposante. Mais si sa main protectrice nous a conduits de victoire en victoire, il s'est servi de nos armes pour terrasser l'orgueil de Sarsfield, du transfuge de Quesada, d'un Rodil, couronné des faciles lauriers du Portugal; il a voulu aussi nous épouver, il a voulu qu'un signe patent, manifeste, attestât à l'Europe étonnée que les défenseurs de la légitimité étaient bien dignes de la victoire qu'il leur préparait. Et il nous a suscité Mina!... Mina pouvait seul balancer encore notre victoire, lui qui à l'énergie, à l'activité, au talent militaire, joignait une réputation colossale, et qui avait du sang navarrais dans les veines. Et pourtant il est tombé! Puisse sa chute dessiller les yeux des insensés, ramener les égarés du sentier de l'erreur, et enseigner à tous que la bravoure et la gloire militaire sont impuissantes pour faire triompher l'iniquité, et qu'elles doivent plier devant la justice et la volonté de Dieu.

» Vous connaissez, soldats, celui qui ose se charger d'un fardeau trop pesant pour Mina: c'est Valdès, jaloux de venger sa première défaite, et qui ne fera qu'y ajouter l'ignominie d'une seconde.

» Soldats, la victoire dès ce jour est à nous!

» Nous pouvons saluer l'aurore d'un règne qui assurera pour jamais à notre patrie désolée le repos après lequel elle soupire depuis si longtemps. Alors, fiers d'avoir rendu l'Espagne belle et heureuse en lui donnant pour Roi le meilleur et le plus sage de tous les princes, nous pourrons déposer nos armes, et au sein de ses famil-

» Ачеста есте ȣн вітѣӡ, ел аȣ фост дін арміа Наварії ». Віват Карлȣ ал чінчілѣ! бірȣінца сѣȣ моартѣ, ачѣста есте соарта генералȣлȣї вострȣ ан шеф. » Зȣмалакареґі.

АМЕРІКА.

Газетіле де Ноȣ-Орлеан пȣблікъ ȣн лȣнг артікȣл деспре кȣмплітȣл кȣтремȣр де пъмѫнт, каріле ꙟн Амеріка міжлочіе аȣ сȣрпат трії марі політії, ші кѫтева сате ꙟкіп къ наȣ рѫмас алта декѫт марї мобілї де сȣрпътȣрї. Тот аколо аȣ ȣрмат чінчї іӡбȣкнірї вȣлканіче, атѫте де пȣтерніче, ꙟнкѫт де асеміне нȣ саȣ маї фост въӡȣт маї наінте, ачесте ера ꙟнсоціте де аша де ꙟмфрікошате кȣтремȣрї де пъмѫнт, ꙟнкѫт чѣ маї маре парте а політіілор Сан-Мігел ші Сан-Салвадор саȣ дърмат, аерȣл ера аша де ꙟнтȣнекат де ченȣшъ ші де фȣм, къ ꙟн кȣрс де опт ӡіле лъкȣіторії аȣ фост невоіці а ꙟнтрεбȣіінца торчіе пе дрȣмȣрї ші ȣліце. Іӡбȣкніріле, ꙟн асъмънарѣ ловітȣрілор де тȣн, ера ȣрмате де арȣнкътȣрї де петре ші ченȣшъ. Пе ла кѫтева локȣрї, лава (матеріа чѣ топітъ) аȣ петрекȣт о діпъртаре де 20 чѣсȣрї стърпінд тоате ꙟ калѣ еї. Лъкȣіторії де Алаȣхо аȣ сокотіт къ аȣ сосіт сфършітȣл лȣмії, ші песте 300 де кȣнȣнії саȣ сербат ꙟндатъ дȣпъ ачѣста ꙟнтре персоаніле, каріле пънъ атȣнчъ аȣ фост тръіт ꙟ нелеџȣітъ ȣніре. Кȣтремȣрȣл саȣ сімціт пън ла Трȣксіло, ші есплоӡіа (іӡбȣкнірѣ) вȣлканȣлȣї (мȣнтелȣї вързътор де фок) саȣ аȣӡіт ла Норд де Баліӡ. Ȣн вȣлкан шаȣ дескіс о хȣітȣръ ꙟ депъртаре де 10 міле де Трȣксіло.

ВАРІЕТЪЦІ.

Ерȣсалім.

(Ȣрма Ексрактȣлȣї Сȣвеніріілор кълъторії фъкȣте ла ръсъріт де Алфонс Ламартін.)

» Пе ла амѣӡъ, кѣр атȣнчѣ кѫнд Мȣеӡінȣл кавтъ ла соаріле де пе чѣ маї ꙟналтъ галеріе (чердак) а џѣмії, ші кѫнтъ чѣсȣл кȣ рȣгъчȣніле тȣтȣрор чѣсȣрілор, Арабії меї дъдȣсъ орӡ ꙟ траістъ де пър де капръ каілорї меї, че ера легаці пін преџюрȣл кортȣлȣї меȣ, авѫнд пічоаріле ꙟн обеӡе де фіер; ачесте фрȣмоасе ші блѫнде добітоаче ера немішкътоаре, капȣл лор ера плекат ші ȣмбріт де лȣнга лор коамъ, пърȣл чел сȣр лȣчѣ, ші фȣмега де разіле ȣнȣї соаре плȣмбіȣ. Оаменії ера адȣнаці сȣб ȣмбра челȣї маї маре олів (маслін) шеӡінд џюс пе ніще рогожіні де Дамас, ії афȣма (тръџѣ чюбȣк) історісіндȣш ӡічрї де ла пȣстіȣл сѣȣ кѫнтѫнд версȣріле лȣї Антар.

Антар, есте ікоана Арабȣлȣї ȣмблътор дін лок ꙟн лок, ел ера тот одатъ пастор, осташ ші поета, каріле тот пȣстіюл лаȣ дескріс прін а сале версȣрї націонале. Ел есте Епік ꙟн асъмѫнарѣ лȣї Омір, тѫнгȣітор ка Юв, ꙟнаморат ка Теокріт, Філософ ка Саламон; версȣріле саріле апрінд сѣȣ

les chacun de nous entendra répéter avec joie: » C'est un brave; il appartenait à l'armée de Navarre ! » Vive Charles V! La victoire ou la mort, c'est la devise de votre général en chef. »

AMÉRIQUE.

Les journaux de la Nouvelle-Orléans publient un long rapport sur un affreux tremblement de terre, qui a détruit dans l'Amérique centrale trois grandes villes et plusieurs villages de manière qu'il n'en est resté que des monceaux de décombres. Il y a eu cinq éruptions volcaniques si violentes, qu'on n'en avait pas encore eu d'exemples, elles étaient accompagnées de secousses si fortes, qu'une grande partie des villes de St. Miguel et de St. Salvador ont été détruites. L'atmosphère était tellement obscurcie par les cendres et la fumée, que pendant huit jours les habitans ont été obligés de se servir de flambeaux dans les rues. Les explosions, semblables à des coups de canon, ont été suivies de jets de pierres et de cendre. Dans quelques endroits, la lave parcourt 15 milles allemands, en détruisant tout sur son passge. Les habitans d'Alaucho crurent que la fin du monde était arrivée, et plus de 300 mariages ont été de suite célébrés entre des personnes qui jusqu'alors avaient vécu dans une liaison illégitime. Le tremblement de terre a été ressenti jusqu'à Truxillo, et les explosions des volcans ont été entendues au nord de Balize. Un volcan s'est ouvert une issue à environ dix milles de Truxillo.

VARIÉTÉS.

Jérusalem.

(Suite de l'extrait: souvenir d'un voyage en Orient; par A. Lamartine.)

C'était l'heure de midi, l'heure où le muezzin épie le soleil sur la plus haute galerie du minaret, et chante l'heure et la prière de toutes les heures. Mes Arabes avaient donné l'orge, dans le sac de poil de chèvre, à mes chevaux attachés çà et là autour de ma tente, les pieds enchainés à des anneaux de fer; ces beaux et doux animaux étaient immobiles, leur tête penchée et ombragée par leur longue crinière éparse, leurs poil gris luisant et fumant sous les rayons d'un soleil de plomb. Les hommes étaient rassemblés à l'ombre du plus large des oliviers; ils avaient étendu sur la terre leurs nattes de Damas, et ils fumaient en se contant des histoires du désert, ou en chantant des vers d'Antar.

Antar, ce type de l'Arabe errant, à la fois pasteur, guerrier et poète, qui a écrit le désert tout entier dans ses poésies nationales, épique comme Homère, plaintif comme Jod, amoureux comme Théocrite, philosope comme Salomon; ses vers, qui endorment ou exaltent l'imagination de l'Arabe autant que la fumée du tombâch dans le narguilé, retentissaient en sons gutturaux dans

лінеџеск імагінація Арабꙋлꙋї, асеміне ка ші фꙋмꙋл томбахꙋлꙋї дін Наргелѣꙋа, рѫсꙋна ꙟ тонꙋрї гꙋтꙋрале дінтре чѣта чѣ ꙟмвіошітъ а Саїзілор меї; ші атꙋнчѣ кѫнд поета атінџе кѣр сентіментꙋл чѣ маї ꙟндоюшіт ачесторї оамені сълбатічї, дар сімціторї, съ аꙋзѣ ꙋн ꙋшор мꙋрмꙋрїꙋ єшінд де пе бꙋзіле лор; ії іш ꙟнкрꙋчіша мѫніле, ле рѫдіка пісте ꙋрекіле лор ші ꙟнкінѫнд капꙋл, стріга: Ꙗла! Ꙗла! Ꙗла!

Ꙟн оарекаре депъртаре де ла міне, о тѫнъръ тꙋркоаікъ плѫнџѣ пе бърбатꙋл єї, дѣсꙋпра ꙋнꙋї дін челе мічї мормѫнтꙋрї, де каре сѫнт сѫмѫнате тоате дѫмбꙋріле дін прежюрꙋл Єрꙋсалімꙋлꙋї; ꙗ сѫмѫна а фі де вѫрстъ абѣ де 18 сеꙋ 20 анї, нічї одініоаре нꙋ ам вѫзꙋт о іконъ маї фрꙋмоасъ а дꙋрерії. Профілꙋл єї каріле мі съ арѫта дінтре хорботꙋл чел ꙟндъръпт арꙋнкат, ꙟнфѫцоша ꙋна дін челе маї фрꙋмоасъ фізіономії де ла Партенон; (а Гречії) дар тот одатъ ачѣ молечюнѣ блѫндеціле ші харꙋл чел ꙟндоюшіт а фемеілор Асіатіче, каре єра мꙋлт маї фімеєск, маї ꙟнаморатъ ші маї фармѫкътоаре пентрꙋ окї, де кѫт фрꙋмсеца чѣ северъ ші бърбътѣскъ а статꙋілор (кіпꙋрї) гречещї; пърꙋл єї бълан ші бронзꙋіт ꙟнаꙋріт кѣр ка арама статꙋілор антіче, фіінд ꙋна дін челе маї прецꙋіте къпселе ꙟ цара ръсърітꙋлꙋї, фіінд ка ꙋна дін ръзфрѫнџеріле сале; а єї пър плꙋтѣ ꙟмпрежюрꙋл єї ші мътꙋра пъмѫнтꙋл, піептꙋл єї єра де тот дескіс дꙋпъ кꙋм ꙋрмѣзъ фемеіле Ꙗрабії, ші атꙋнче кѫнд ꙗ съ плека ка съ сърꙋте пѣтра чѣлмалії, ка съ пꙋе ꙋрекѣ єї пе пъмѫнт, сѫнꙋл єї съ атінџѣ де пъмѫнт ші лъса ꙟн пꙋлбере а са формъ, кѣр ка моделꙋл сінꙋлꙋї челꙋї фрꙋмос а Ꙗталії ꙟнгропате, каре съ ꙟнтіпърѣ ꙟ нѫсꙋп дꙋпъ мінꙋната єпопеа (версꙋл) а Д. Шатобріан.

Ꙗ пресꙋрасъ де тот фелюл де флорї мормѫнтꙋл ші пъмѫнтꙋл пін прежюр; ꙋн фрꙋмос ковор де Дамас єра ꙟнтінс сꙋб џенꙋнкіле сале, пе ковор єра кѫтева васе кꙋ флорї, ші ꙋн панерї плін кꙋ смокіне ші тꙋртъ де орез; пентрꙋ къ ачѣстъ фемее абѣ съ петрѣкъ ꙟн плѫнс тоатъ зіꙋа. О борта съпатъ ꙟн пъмѫнт, ші каре съ сокотѣ къ ар фі ръспꙋнзінд ла ꙋрекѣ мортꙋлꙋї, слꙋжѣ єї де бꙋчюм пентрꙋ де а адꙋче ворбе ꙟн алтъ лꙋме, ꙋнде дормѣ ачела пре каріле ꙗ черчета. Ꙗ съ плека де кѫнд ꙟн кѫнд кътръ ачѣ хаітꙋръ; кѫнтѫнд версꙋрї аместекате кꙋ бочете, дꙋпъ ачѣста пꙋнѣ ꙋрекѣ, ка кꙋм ар фі аꙋзіт ръспꙋнсꙋл, ші апої ꙟнчепѣ де ноꙋ а кѫнта ші а плѫнџе. Єꙋ мъ сіргꙋем съ ꙟнцелег кꙋвінтеле каре ꙟн ачест кіп вінѣ пѫн ла міне, дар драгоманꙋл меꙋ нічї ле пꙋтѣ ꙟнцълеџе сеꙋ а мі ле тѫлкꙋї, кѫтъ пърере де рѫꙋ ам сімціт! кѫте таіне де амор сеꙋ де дꙋрере вор фі ръсꙋнѫнд! кѫте сꙋспінꙋрї ꙟнсꙋфлеціте а ꙟнтреџії вієці де доꙋъ сꙋфлете ръпіте ꙋнꙋл де ла алтꙋл, требꙋе съ фі ꙟмфъцошат ачесте зісꙋрї ꙟ лакрімї ꙟнекате! Ах! дѣкъ вре ꙋн лꙋкрꙋ ар фі пꙋтꙋт вреодініоаре съ дещепте пе ꙋн морт, апої кꙋ бꙋнъ самъ єра ачесте кꙋвінте мормꙋрате (шоптіте) де о асеміне гꙋръ!

le groupe animé de mes Saïs; et quand le poète avait touché plus juste ou plus fort la corde sensible de ces hommes sauvages, mais impressionnables, on entendait un léger murmure de leurs lèvres; ils joignaient les mains, les élevaient au-dessus de leurs oreilles et, inclinant la tête, ils s'écriaient: Allah! Allah! Allah!

A quelques pas de mois, une jeune femme turque pleurait son mari, sur un de ces petits monumens de pierre blanche dont toutes les collines autour de Jérusalem sont parsemées; elle paraissait à peine avoir dix-huit à vingt ans, et je ne vis jamais une si ravissante image de la douleur. Son profil, que son voile rejeté en arrière me laissait entrevoir, avait la pureté des lignes des plus belles têtes du Parthénon; mais en même tems la mollesse, la suavité, et la gracieuse langueur des femmes de l'Asie, beauté bien plus féminine, bien plus amoureuse, bien plus fascinante pour le coeur que la beauté sévère et mâle des statues grecque; ses cheveux d'un blond bronzé et doré comme le cuivre des statues antiques, couleur très estimée dans ce pays du soleil, dont elle est comme un reflet permanent; ses cheveux détachés de sa tête tombaient autour d'elle, et balayaient littéralement le sol; sa poitrine était entièrement découverte, selon la coutume des femmes de cette partie de l'Arabie, et quand elle se baissait pour embrasser la pierre du turban, ou pour coller son oreille à la tombe, ses deux seins nus touchaient la terre, et creusaient leur moule dans la poussière, comme ce moule du beau sein d'Atala ensevelie, que le sable du sépulcre dessinait encore dans l'admirable épopée de M. de Châteaubriand.

Elle avait jonché de toutes sortes de fleurs le tombeau et la terre à l'entour; un beau tapis de Damas était étendu sous ses genoux; sur le tapis il y avait quelques vases de fleurs et une corbeille pleine de figues et de galettes d'orge; car cette femme devait passer la journée entière à pleurer ainsi. Un trou creusé dans la terre et qui était censé correspondre à l'oreille du mort, lui servait de porte-voix vers cet autre monde où dormait celui qu'elle venait visiter. Elle se penchait de momens en momens vers cette ouverture; elle y chantait des choses entremêlées de sanglots, elle y collait ensuite l'oreille, comme si elle eût attendu la réponse; puis elle se remettait à chanter en pleurant encore. J'essayais de comprendre les paroles qu'elle murmurait ainsi et qui venaient jusqu'à moi; mais mon drogman arabe ne put les saisir ou les rendre. Combien je les regrette! Que de secrets de l'amour ou de la douleur! Que de soupirs animés de toute la vie de deux âmes arrachées l'une à l'autre, ces paroles confuses et noyées de larmes devaient contenir! Oh! si quelque chose pouvait jamais réveiller un mort, c'étaient de pareilles paroles, murmurées par une pareille bouche.